

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää kanteessaan, että asettaessaan kansalaisuutta koskevan edellytyksen notaarin ammattiin pääsyyllä ja notaarin ammatin harjoittamiselle, vastaaja on loukannut suhteettomalla tavalla EY 43 artiklassa tarkoitettua sijoittautumisvapautta. EY 45 artiklassa määrätään toki, että sijoittautumisvapautta koskevan luvun määräyksiä ei sovelleta toimintaan, joka välittömästi ja nimenomaisesti liittyy julkisen vallan käyttöön. Komission mukaan tehtävät, joista notaarit vastaavat Ranskan lain mukaan, liittyvät kuitenkin niin vähäisessä määrin julkisen vallan käyttöön, etteivät ne kuulu kyseisen artiklan soveltamisalaan, eivätkä oikeuta tällaista sijoittautumisvapauden rajoittamista.

Toisaalta notaareille ei myönnetä kyseisten tehtävien johdosta todellisia pakkokeinoja koskevia valtuuksia, ja tuomarin ja notaarin tehtävät ja heitä koskevat säädökset ovat hyvin erilaiset.

Toisaalta kansallinen lainsäätäjät voi säätää toimenpiteistä, jotka ovat vähemmän rajoittavia kuin kansalaisuutta koskeva edellytys, kuten esimerkiksi siitä, että kyseessä oleviin toimijoihin sovelletaan ammattiin pääsyä, erityisiä ammatillisia velvollisuuksia ja/tai erityistä valvontaa koskevia tiukkoja edellytyksiä.

Kanne 12.2.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta**(Asia C-51/08)**

(2008/C 128/32)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne ja H. Støvlbæk)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

— On todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti EY 43 ja EY 45 artiklan sekä vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annetun direktiivin 89/48/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut notaarin ammattiin pääsyn edellytykseksi kansalaisuutta koskevan edellytyksen eikä ole pannut kyseistä direktiiviä täytäntöön notaarin ammatin osalta

— Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio arvostelee kanteessaan vastaajaa ensiksi siitä, että kansalaisuutta koskevan edellytyksen asettamisella notaarin ammattiin pääsyn ja ammatissa toimimisen edellytykseksi loukataan suhteettomasti EY 43 artiklassa säädettyä sijoittautumisvapautta. EY 45 artiklassa säädetään kuitenkin, että sijoittautumisvapautta koskevaa lukua ei sovelleta toimintaan, joka välittömästi ja nimenomaisesti liittyy julkisen vallan käyttöön. Komission mukaan työtehtävät, joita notaarit suorittavat Luxemburgin lainsäädännön nojalla, liittyvät kuitenkin erittäin vähäisesti kyseisenlaiseen toimintaan, joten ne eivät kuulu kyseisen artiklan soveltamisalaan eikä niillä voida perustella sijoittautumisvapauden rajoittamista. Kyseisillä työtehtävillä ei anneta notaareille oikeutta voimakeinoihin ja kansallinen lainsäätäjät voi säätää kansalaisuutta koskevaa edellytystä vähemmän rajoittavista toimenpiteistä, kuten esimerkiksi edellytyksestä kyseisten toimijoiden joutumisesta ammattiin pääsyä koskevien tiukkojen ehtojen, ammatin harjoittamisessa noudatettavien erityisten velvoitteiden ja/tai erityisen valvonnan alaiseksi.

Komissio arvostelee toisessa kanneperusteessaan vastaajaa lisäksi siitä, että se ei ole noudattanut sille kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole pannut direktiiviä 89/48/ETY täytäntöön notaarin ammatin osalta. Koska kyse on lainsäädännöllä säädetystä ammatista, direktiivi soveltuu täten täysimääräisesti notaarin ammattiin ja notaareilta edellytetty korkea pätevyys taso voidaan helposti varmistaa kelpoisuuskokeella tai sopeutusajalla.

⁽¹⁾ Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21.12.1988 annettu neuvoston direktiivi 89/48/ETY (EYVL 1989 L 19, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Itävalta) on esittänyt 15.2.2008 — Dachsberger & Söhne GmbH v. Zollamt Salzburg, Erstattungen**(Asia C-77/08)**

(2008/C 128/33)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dachsberger & Söhne GmbH

Vastaaja: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2945/94 ⁽¹⁾, 11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toista virkettä, jonka mukaan laskettaessa haetun tuen määrää silloin, kun vientituen määrä vaihtelee, *haetun tuen vaihteleva osuus lasketaan 47 artiklan mukaisesti annettujen määrää, painoa ja määräpaikkaa koskevien tietojen mukaan*, tulkittava siten, että ilmaisu *47 artiklan mukaisesti annetut määrää, painoa ja määräpaikkaa koskevat tiedot* viitataan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin erillisessä hakemuksessa annettuihin tietoihin ja että siten tuen vaihtelevaa osuutta haetaan vasta silloin, kun 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hakemus esitetään?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko edellä mainittua säännöstä tulkittava tällöin siten, että siinä tapauksessa, että 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 47 artiklan 1 kohdan mukainen maksuhakemus on esitettävä jo "[vientiasiakirjassa, jota on käytettävä], jotta tuotteet saisivat tukea" (jäljempänä vienti-ilmoitus), haetun tuen määrä on laskettava vaihtelevan osuuden osalta vienti-ilmoituksessa annettujen tietojen perusteella ja että siten tuen vaihtelevaa osuutta haetaan myös vienti-ilmoituksella?
- 3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko edellä mainittua säännöstä tulkittava tällöin siten, että haetun tuen määrä on laskettava tuen vaihtelevan osuuden osalta 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 47 artiklan mukaisesti esitettävien asiakirjojen perusteella ja että siten tuen vaihtelevaa osuutta haetaan vasta silloin, kun 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut "tuen maksamiseen — liittyvät asiakirjat" esitetään?
- 4) Mikäli kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko edellä mainittua säännöstä tulkittava tällöin siten, että vientituen vaihtelevan osuuden hakemiseksi riittää myös 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen esittäminen puutteellisina, mistä on oikeudellisen seurauksena, että myös tuen vaihtelevan osuuden osalta on sovellettava 27.11.1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 11 artiklan mukaista seuraamuksia koskevaa sääntelyä?

⁽¹⁾ EYVL L 310, s. 57.

Valitus, jonka Miguel Cabrera Sánchez on tehnyt 25.2.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-242/06, Miguel Cabrera Sánchez v. SMHV ja Industrias Cárnicas Valle, S.A., 13.12.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-81/08 P)

(2008/C 128/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Miguel Cabrera Sánchez (edustajat: asianajajat J.A. Calderón ja T. Villate Consonni)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Industrias Cárnicas Valle, S.A.

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-242/06 13.12.2007 antama tuomio, jossa vaadittiin kumottavaksi kyseessä olevaa päätöstä sillä perusteella, että kantaja katsoi, että tavaramerkit EL CHARCUTERO (kantajan tavaramerkki) ja EL CHARCUTERO ARTE-SANO (vastaaja) ovat selvästi ristiriidassa, on kumottava.
- Aiheutuneet oikeudenkäyntikulut on määrättävä korvattaviksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja katsoo, että toisin kuin valituksenalaisessa tuomiossa on katsottu, yhteisön tavaramerkki "El Charcutero Artesano" kuuluu asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn kiellon piiriin, koska aikaisemman tavaramerkin — esillä olevassa asiassa espanjalainen tavaramerkki "El Charcutero" — haltijan vastustuksesta myöhäisemmän tavaramerkin rekisteröinti olisi tullut hylätä, koska se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi tavaramerkki ja koska molemmilla tavaramerkeillä kuvataan samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja ja lisäksi koska se johtaa sekaannusvaaraan aiemman tavaramerkin suojan kattamalla alueella, eli tässä tapauksessa Espanjassa, olevan yleisön mielessä. Tämä sekaannusvaara sisältää vaaran miellelyhtymästä.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetusta N:o 40/94, EYVL 1994, L 11, s. 1.